

ŠVENTADIENIO BALSAS

Adelaide, 1953 m. lapkričio m. 8 d., 24 Sekm. po Sekminių. Nr. 32.

XII. Dievas

Dievą išpažįstant, reikia leistis į margų nuotykių kelionę. Sunkiai suvokiami Jo planai. Reikia drįsti be baimės šokti į tamsybes. Vienaip šį nuotykių pergyvena paprasti žmonės, kitaip pažangesnieji.

Iš paviršiaus žiūrint, atrodo, jog kelias į Dievą turėtų būti lengvas, ir siela turėtų tiesiog į Jį skristi, kaip balandis, paleistas iš narvelio. Viskas juk kalba apie Dievą: Jis stovi už visų žemiškų reiškinių, nors ir pasislėpęs, Jo balsą galima išgirsti iš tvartinijos virpėjimų. Žmonės dažnai mini Dievo vardą lūpomis, bet tas pripratimas prie Dievo vardo tampa kasdienišku ir nebedaro įtakos. Daugeliui apie Dievą tepasilieka tik tos žinios, kurias dar būdami vaikai išmoko, ir jos daugiau nepasiturtino. Žmogus turi tiek daug išpūdžių, išgyvenimų, rūpesčių, džiaugsmų ir skausmų, kad ima pamiršti apie Dievą. Jo rūpesčiai - valgyti, gerti, dirbti, pasilinksminti - turi būti pirmiau atlikti, ir tik laisvu laiku bus pagalvota apie Dievą. O to laisvo laiko kaip nėra taip nėra.

Daugumas tokių žmonių nėra Dievo apleisti. Jie Jį pažįsta, Jo šaukiasi, šį tą suvokia apie Jo valią ir meilę. Dievas jiems - kaip geras kaimynas, pas kurį reikia bėgti esant reikalui. Jei kitaip nieko neišeina, žmonės pradeda melstis ir bėga pas kaimyną Dievą, apie kurį, gerai klojantis, jie nepagalvoja. Tie žmonės dar nėra pasiekę Dievo artumos. Jiems eiti pas Dievą ir pas Jį pasilikti nėra joks drąsus žygis, jokia šviesos jūra, kurioje galima pasinerti.

Visai kitą prasmę Dievo "nuotykis" turi pažengusiems dvasiniame gyvenime. Jie giliai jaučia, kad aplink Dievą yra kas tai didingo, prieš ką visi mažmožiai turi pranykti. Prisiartinę prie Dievo, jie patiria neišpasakytą skausmą, kuris supurto jų širdį. Jie patiria abejonių, ar kartais neklysta, eidami į Dievą. Jie klausia, ar jų siela yra verta didžios Dievo meilės. Kas drąsiai yra peržengęs slenkstį link Dievo, patiria Jo palaimą ir jėgą. Iš karto gyvenimas įgauna prasmės, grožio ir gilumo. Su tuo žmogum vyksta kaip su pirmą kartą išimylėjusiu: jis skrajoja, lyg nešte nešamas, jo abejonės išsiriša, ir gilumoje užviešpatauja amžina ramybė. Kas gyvenime šiurkštu, pasitraukia į šalį, ir lieka tiktai žinojimas apie Dievo buvimą ir Jo meilę. Žmogus ima ilsėtis Dievuje, save užmiršęs. Jam jau nesvarbu, ar Dievas išklauso jo maldas. Tik viena jam lieka nepajudinama: čia yra Dievas! To fakto akivaizdoje nutyla visos nelaimės, visi kentėjimai, reikalai ir neišskumai. Jei Dievas kai ką iš jo atima - tai niekis.

Ir pas tuos žmones yra Dievo baimė, bet ji skirtinga nuo baimės tų, kuriems Dievas yra kaimynas. Šiems Dievas yra įkyrus prižiūrėtojas, sargas, tironas; jų baimė yra vaikiška ir kartais, galima sakyti, net

gyvuliška: kaip įbaugintas šuo yra pripratęs prie smūgių ir nevisuomet žino, už ką mušamas, taip ir jie. Nuo mažų dienų jiems buvo įkalta, kad Dievas yra pavojingas, visa žinąs, prievaizdas, kuris bausmes dalina ir savo ištikimiams vaikams. Taigi gal auklėtojai nesugebėjo juose įdiegti meilės dangiškajam Tėvui. Be to, žmonių galvoje negeistina kryptim palenkia siaubingi dalykai, vyksta pasaulyje, kurių prasmės jie nebesuvokia. Bet tai tik nesusipratimas. Arčiau Dievo priėjęs, žmogus nebeturi tos baimės. Juo jis augščiau kyla į dvasios augštybes, į teisingumo, meilės ir laisvės karalystę, baimė išdyla.

Kaip žmogus patenka į šį palaimingą kelią? Jo negalima išmokti mokykloje. Yra žmonių, kurie kad ir karštai meldžiasi, bet savo sielos gilumoje Dievo nėra supurtyti ir kartu sužavėti, kad džiaugsmo giesmę pragystų. Jie dar nėra kentėję dėl Dievo. Tai priklauso nuo paties Dievo, ką Jis patraukia į save.

Jeigu šį Dievo nuotykių savo gyvenime esam išlaikę, esam puikiai atlikę visus nuotykius, nes visuose juose buvo Dievas. Per gyvenimo kalnus ir klonius esam keliavę, paslaptingo skambesio lydimi. Tas skambesys, tas garsas mus viliojo ir šaukė, - tai buvo giesmė, kuri atskambėdavo iš amžinųjų kalvų. Dievas buvo mūsų gyvenimo giesmė.

(Tuo baigiamos mintys iš P. LIPPERTO, S. J., Abenteuer des Lebens).

-----***** * *****-----

ŠIS ŠEŠTADIENIS (lapkr. 7 d.) yra pirmasis lapkričio mėn. šeštadienis. Mišios Švč. Marijos garbei bus laikomos šv. Juozapo bažnyčioje 9 val. ryto. - Išpažinčių bus klausoma nuo 8 val.

ŠI SEKMADIENI (lapkr. 8 d.) lietuviams pamaldos: 9,45 val. WOODVILLE GARDENS ir 10,30 val. ADELAIDĖJE.

TREMTINIO TEISMAS bus tęsiamas šį sekmadienį (lapkričio m. 8 d.) 4 val. P. P. KATEDROS salėje, Wakefield Str. - Visi maloniai kviečiami dalyvauti.

LIETUVIŲ DIENA BLACKWOOD'e. ALB Adelaidės Apylinkės Valdyba kartu su Moterų Sekcija š. m. lapkričio m. 15 d. ruošia Blackwood'e visų Adelaidės lietuvių didžiulę iškylą, su pamaldomis.

11,30 val. pamaldos lietuviams Blackwoodo katalikų bažnyčioje.

Po pamaldų Blackwoodo miške gegužinė su įvairia programa ir šokiais. Moterų Sekcija ruošia gausų bufetą su karštais ir šaltais užkandžiais, leduis ir gaivinančiais gėrimais.

Traukiniai iš Adelaidės į Blackwood'ą išeina: 10,20 val., 1,10 v., 2,05 v. ir t. t. beveik kas valandą. Grįžimui nuo 5 iki 10 val. vak. yra net septyni traukiniai. Kelionės kaina ten ir atgal suaugusiam 2/6, vaikui 1/3. Į gegužinę įėjimas nemokamas. - Visi maloniai kviečiami.

ALB ADELAIDĖS APYLINKĖS VALDYBA

PIRMOJI LIET. VAIKŲ KOMUNIJA Adelaidėje įvyks š. m. gruodžio m. 5 d. (pirmają gruodžio mėn. šeštadienį) 9,30 val. ryto.

RUBŪS, AUKOJAMUS VOKIETIJOJE ESANTIEMS kapelionas paims iš nomų apie šio mėnesio vidurį. Kas jų turi, tepraneša jam.

MOTERYSTĖS SAKRAMENTŲ PRIĖMĖ (šv. Patriko bažn., Adelaidėje): Jurgis Vitkūnas ir Nijolė F. Plokštytė.

Kun. P. Jatulis, Archbishop's House, West Tee., ADELAIDE, S. A. (LA 3551)
Kun. L. Kemėšis, St. Brigid's Presbytery, 211 Aberdeen St., WEST PERTH, W. A.